

Yttrande över folkhälsopolicy för Region Stockholmsarbete för en god hälsa och minskade hälsoklyftor i befolkningen

Vänsterpartiet anser att policyn i huvudsak är bra och väl formulerad. Vi vänder oss dock emot uppfattningen att god folkhälsa skulle vara ett medel för att öka tillväxten. God folkhälsa har ett egenvärde i och med att den avspeglar en hög livskvalitet hos befolkningen, vilket bör vara ett av de främsta målen för varje samhälle. Tillväxt kan däremot aldrig betraktas som något annat än ett medel för att uppnå andra mål.

Bortsett från detta är vår främsta oro att policyn inte ska implementeras. Region Stockholm har under det blågröna styret utvecklat denna förmåga att i fler olika policys och strategidokument, gällande exempelvis psykisk hälsa och folkhälsopolitik, formulera handlingslinjer som alla kan ställa sig bakom. Problemet är att de flesta av dessa viktiga dokument sedan bara ställs upp på en hylla och glöms bort. I vilket fall finns de inte där, som utgångspunkter för beslut, när styrelser och nämnder inom regionen sammanträder. Inte heller är dessa fastslagna styrdokument vägledande när de blågröna beslutar om regionens budget. Det är först när orden kopplas till handling som policyn kan förverkligas.

För Vänsterpartiet är det uppenbart att de hittillsvarande blågröna budgetarna inte satsat tillräckliga resurser för att nå de uppsatta målen. Det är också uppenbart att de blågrönas dogmatiska tilltro till marknadsliberalismen och den fria etableringsrätten genom så kallade vårdvalssystem i hög grad skapar en splittrad och icke sammanhållen hälso- och sjukvård som ytterligare försvårar möjligheterna att uppnå en god folkhälsa.

Särskilt gäller detta när vi ser folkhälsan ur ett klass- och jämlikhetsperspektiv. Betydligt större satsningar krävs för att åtgärda ohälsan i utsatta och fattiga områden. Det kan inte marknaden lösa, det krävs medvetna och välplanerade offentliga insatser. Att t.ex. tillgängliggöra och bedriva uppsökande vård för att förebygga ohälsa på individuell nivå kräver en tydlig styrning och omfördelning av resurserna till de grupper och områden som har störst behov.